

Sbírka zákonů a nařízení.

Částka 27.

Vydána dne 16. března 1939.

Cena: K 1.—

Obsah: (73. a 74.) 73. Nařízení, kterým se odvolává vládní nařízení ze dne 2. března 1939, č. 59 Sb. I, o přechodných opatřeních v oboru veřejných dluhů. — 74. Nařízení o přechodném obmezení výplat vkladů u peněžních ústavů (peněžních podniků).

73.

Vládní nařízení

ze dne 14. března 1939,

kterým se odvolává vládní nařízení ze dne 2. března 1939, č. 59 Sb. I, o přechodných opatřeních v oboru veřejných dluhů.

Vláda republiky nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Vládní nařízení č. 59/1939 Sb. I se odvolává.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 14. března 1939; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Dr. Šádek v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kapras v. r.	Čipera v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.,
Dr. Havelka v. r.	

74.

Vládní nařízení

ze dne 15. března 1939

o přechodném obmezení výplat vkladů u peněžních ústavů (peněžních podniků).

Vláda nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938,

č. 330 Sb. z. a n., a v dohodě s přednosty civilní správy vojenských skupin č. 3 a 5:

§ 1.

(1) Akciové banky a zemské úvěrní ústavy nejsou povinny ani nesmějí vyplatiti ani účetně převésti během jednoho týdne více než:

a) 5% z pohledávky v běžném účtu podle jeho stavu dne 14. března 1939;

b) 1.500 K z vkladu na knížku (vkladní list) nebo na pokladniční poukázku.

(2) Výplata částky vyšší, je-li žádost hodnověrně věřitelem (vkladatelem) doložena, jest přípustna jen:

a) na platy a mzdy zaměstnanců ve vlastním podniku věřitelově nebo k placení nájemného (pachtovného) věřitelem za věci náležející k jeho podniku;

b) na placení daní a veřejných dávek; výplatu na základě poukazu věřitelova jest peněžní ústav povinen provésti přímo příslušnému výběrcímu úřadu;

c) na placení pojistného a na výplatu dávek v oboru veřejnoprávního sociálního pojištění, jakož i na placení pojistných premií soukromým pojišťovnám;

d) z peněz uložených bezprostředně na příkaz soudu nebo soudem;

e) z peněz uložených advokáty, veřejnými notáři nebo vnucenými správci, pokud jich tito potřebují, aby vyhověli soudním opatřením nebo rozhodnutím anebo splnili závazky svých příkazců.

(3) Rovněž jest výplata vyšší částky přípustna, je-li prokazatelně věřitelem (vkladatelem) peněžní ústav a doloží-li hodnověrně, že jí nezbytně potřebuje, aby mohl své vlastní věřitele (vkladatele) uspokojiti podle tohoto nařízení.